

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. marts 2009
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-7002-0007
Dok.: JNW40164

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 26 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) (L 97), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. marts 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 26 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler (Bindingsperiode og opsigelsesvarsel i løbende forbrugerkontrakter) (L 97):

”Har man i undtagelsen af leasingbiler gennem den øvre grænse taget højde for det teknologispring, der vil opstå, når el-biler introduceres i Danmark? Der henvises til, at man kan forestille sig, at der vil blive tilbudt dele af biler på leasingvilkår – nærmere bestemt batteriet. Dette kan meget vel koste mindre end 20.000 kr. om året, men der kan blive behov for, at bindingsperioden overstiger 6 – 7 måneder.”

Svar:

Den foreslåede undtagelse for aftaler af betydelig økonomisk værdi i lovforslagets § 1, nr. 1 (forbrugeraftalelovens § 25, stk. 4), er udformet således, at den vil gælde generelt, og den er således ikke begrænset til leasing af biler.

Som anført i pkt. 4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget foreslås denne undtagelse i forbindelse med visse særlige aftaler af betydelig økonomisk værdi, fordi anvendelse af hovedreglen ved disse aftaler ville kunne medføre, at de pågældende aftaler ikke længere kan gøres tilstrækkeligt attraktive for hverken forbrugeren eller den erhvervsdrivende.

Hvor der derimod ikke er tale om et sådant misforhold mellem en kortere bindingsperiode og de økonomiske konsekvenser ved etablering af aftaleforholdet, bør det efter Justitsministeriets opfattelse være hovedreglen, der finder anvendelse, uanset om der er tale om en vare, der kan være en del af et andet produkt, eller om en selvstændig vare.